

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/61/2013
Identifikačné číslo spisu:	1013200527
Dátum vydania rozhodnutia:	03.12.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1013200527.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. X. L., K. S., proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov, Drieňová 22, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-OP1-2012/011376/TDL zo dňa 08. júna 2012, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/71/2013-41 zo dňa 01. júla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/71/2013-41 zo dňa 01. júla 2013 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave zastavil konanie vo veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1S/71/2013. Žalobca sa podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-OP1-2012/011376/TDL zo dňa 08.06.2012, ktorým bolo rozhodnutie Obvodného úradu Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy č. PR. 08787/2011/2826/Srl zo dňa 12.03.2012 zmenené vo výroku rozhodnutia tak, že slová „hodil tehlu a následne dlažobnú kocku po A. D., ktorý sa tehle a dlažobnej kocke uhoľ“ sa nahrádzajú slovami „pomocou lopaty hodil tehlu po A. D., ktorý sa tehle uhoľ“. V ostatných častiach bolo prvostupňové rozhodnutie ponechané v platnosti. Prvostupňový správny orgán uložil žalobcovi podľa § 11 ods. 1 písm. b/ s prihliadnutím na § 49 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 372/1990 Zb.) pokutu vo výške 25 € za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

Krajský súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobca napriek uzneseniu č. k. 1S/71/2013-33 zo dňa 03.04.2013, ktorým žalobcu vyzval na doplnenie náležitostí žaloby a odstránenie väd podania, tieto nedoplnil a neodstránil. Krajský súd v Bratislave teda dospel k záveru, že podaná žaloba trpí závažnými nedostatkami, ktoré bránia jej vecnému prejednaniu a tieto nedostatky ani na konkrétnu a podrobnú výzvu neboli odstránené, bolo dôvodné, aby súd konanie podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho

poriadku (ďalej len O.s.p.) zastavil. Súd je viazaný rozsahom žaloby a nemôže obsah žaloby nahradiť ani doplniť a takéto doplnenie si žalobca v správnom súdnictve nemôže vyhradiť až na ústne pojednávanie vo veci. Právo na náhradu trov konania nebolo priznané žiadnemu z účastníkov konania.

Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca včas odvolanie a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) zrušil napadnuté uznesenie o zastavení konania, prípadne aby zrušil aj rozhodnutie žalovaného č. SVS-OP1-2012/011376/TDL zo dňa 08.06.2012 v spojení s prvostupňovým administratívnym rozhodnutím č. PR. 08787/2011/2826/Srl zo dňa 12.03.2012. Žalobca uviedol, že na uznesenie krajského súdu na doplnenie náležitostí podania reagoval podaním zo dňa 17.06.2013, v ktorom zdôraznil, že správny orgán vychádzal zo záznamu OO PZ Prešov - Sever o podaní vysvetlenia. V danom prípade nejde o zápisnicu, ale o záznam o podaní vysvetlenia, ktorý nie je dôkazom, pretože nespĺňa náležitosti vykonaného dôkazu podľa § 34 ods. 4 a § 35 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok), a tak postup správnych orgánov nebol v súlade so zákonom. Poukázal aj na predvolanie na vypočutie zo dňa 22.11.2011 OO PZ Prešov - Sever a predvolanie na konanie o priestupku na Obvodnom úrade Prešov.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril. Odvolanie žalobcu mu bolo doručené dňa 12.09.2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. V senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 249 ods. 1 O.s.p. konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou.

Podľa § 249 ods. 2 O.s.p. žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Prvostupňový súd vyzval žalobcu uznesením č. k. 1S/71/2013-33 zo dňa 03.04.2013 na doplnenie náležitostí podania, konkrétne na uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného. Žalobca mal poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdenie o porušení zákona, ktorý bolo potrebné tiež konkretizovať. Zároveň mal žalobca navrhnúť, ako má súd rozhodnúť. Krajský súd v predmetnom uznesení uviedol, že navrhovaným petitom môže byť aj výrok o zrušení napadnutého správneho rozhodnutia, prípadne aj prvostupňového rozhodnutia a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie. Podaná žaloba neobsahuje uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného a ani správne znenie konečného návrhu (petitu). Žalobca bol týmto uznesením upozornený na možnosť zastavenia konania v prípade nedoplnenia podstatných náležitostí a neodstránenia väd podania. Toto uznesenie bolo žalobcovi doručené dňa 15.04.2013. Podaním, doručeným prvostupňovému súdu dňa 19.06.2013, žalobca zaplatil formou kolkových známok súdny poplatok vo výške 16,50 €, priložil fotokópiu napadnutého rozhodnutia žalovaného aj s pečiatkou Krajského súdu v Prešove a uviedol, že podanie na preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. SVS-OP1-2012/011376/TDL zo dňa 08.06.2012 bolo podané na Krajský súd v Prešove dvojmo a obsahovalo všetky náležitosti v súlade s Občianskym súdnym poriadkom. Následne na to Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 1S/71/2013-41 zo dňa 01.07.2013 toto konanie zastavil z dôvodu neodstránenia väd žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby.

Z dispozičnej zásady, ktorou sa súd v správnom súdnictve riadi, vyplýva žalobcovi z ustanovenia § 249 ods. 2 O.s.p. zákonná povinnosť uviesť okrem všeobecných náležitostí žaloby aj označenie rozsahu, v ktorom je rozhodnutie napadnuté, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a aký konečný návrh robí.

Zákon kladie na obsah žaloby ako podmienky všeobecné (§ 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 O.s.p.), tak aj podmienky osobitné pre správne súdnictvo, ktoré sú obsiahnuté v § 249 ods. 2 O.s.p. Žaloba musí preto obsahovať označenie napadnutého rozhodnutia, označenie všetkých účastníkov konania aj účastníkov konania pred správnym orgánom (včítane osôb zúčastnených na konaní), presné označenie výrokov, ktoré žalobca napáda (najmä ak rozhodnutie pozostáva z viacerých výrokov), a žalobné dôvody. Zo žaloby musí byť pre súd jasné a zrozumiteľné, aké žalobné dôvody uvádza žalobca na podporu svojho tvrdenia podľa § 247 ods. 1 O.s.p., že dotknutým rozhodnutím bol na svojich právach ukrátený. Súd nemôže z vlastnej iniciatívy za žalobcu nahradiť žalobné dôvody ani sám nevyhľadávať ďalšie možné vady napadnutého rozhodnutia. Nakoľko predmetom súdneho preskúmania je predovšetkým zákonnosť rozhodnutia (nie iba jeho vecná správnosť) má včasný, správny a úplný formulovanie žalobných dôvodov zásadný význam. Táto požiadavka na žalobcu je v správnom súdnictve o to významnejšia, že podľa § 250h O.s.p. je súd viazaný rozsahom žaloby od jej podania a žalobca uplynutím dvojmesačnej lehoty od doručenia napadnutého rozhodnutia správnym orgánom, nemá možnosť požadovať odpustenie zmeškania tejto lehoty. Je žiaduce pripojiť k žalobe aj odpis napadnutého rozhodnutia.

Podľa citovaného zákonného ustanovenia § 247 ods. 1 O.s.p., ako aj súdnej judikatúry a ustálenej súdnej praxe (bližšie napr. ZSP 1/1997, R 64/1998, ZSP 8/1998, R 58/2001, R 95/2004, ZSP 5/2005) treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konkrétne tvrdenie a zdôvodnenie žalobcu, že rozhodnutím alebo postupom, ktorý napáda, bol ukrátený na svojich právach, pričom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu. Ďalej musí žalobca tvrdiť, že správny orgán pri vydaní napadnutého rozhodnutia porušil zákon, a to tak, že odkáže na konkrétne ustanovenia právnych predpisov, či už hmotného, alebo procesného práva. Nestačí iba všeobecné tvrdenie, že zákon bol porušený. Obligatornou náležitosťou žaloby je teda povinnosť žalobcu tvrdiť, že správne rozhodnutie alebo jeho časť odporuje konkrétnemu všeobecne záväznému právnomu predpisu a toto tvrdenie právne odôvodniť. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie zákona. Nedostatok žalobcovho tvrdenia, že vydaním napadnutého rozhodnutia bol porušený zákon alebo iný právny predpis predstavuje vadu žaloby, ktorá bráni jej vecnému vybaveniu v zmysle ustanovenia § 250d ods. 3 O.s.p. Za nedostatok žaloby sa považuje aj jednoduchý odkaz na námietky, ktoré žalobca vzniesol v správnom konaní, napríklad v rámci kontroly, dozoru alebo v správnom odvolaní. Taktiež je neprípustný odkaz na dôvody inej súdnej žaloby.

Ako je už spomenuté vyššie, súd nevyhľadáva za žalobcu konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia správnym orgánom, ktoré podľa § 249 ods. 2 O.s.p. majú tvoriť obsah žaloby a určovať rozsah preskúmania zákonnosti rozhodnutia súdom, ktorým je podľa § 250h O.s.p. viazaný a nemôže ho prekročiť. Z ustanovenia § 249 ods. 2 O.s.p. vyplýva zásada iudex ne eat ultra petita partium (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorú musí súd zásadne aplikovať vo všetkých veciach, v ktorých preskúma na základe podanej žaloby zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia, s výnimkou, ak zrušuje rozhodnutie správnym orgánom podľa § 250j ods. 3 O.s.p.

V konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. musí žaloba obsahovať aj konečný návrh výroku o zrušení napadnutého správneho rozhodnutia a vrátení veci žalovanému správnomu orgánom.

Žalobca v žalobe podanej dňa 09.07.2012 pôvodne na Krajský súd v Prešove žiadne konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutí žalovaného neuviedol. Neuviedol ani žiadne konkrétne zdôvodnenia, v čom bol napadnutými rozhodnutiami žalovaného a prvostupňového správneho orgánu alebo jeho postupom ukrátený na svojich právach. Dôvodil iba ustanovením § 46 správneho poriadku a tým, že ústneho pojednávania dňa 05.03.2012 sa nezúčastnil z dôvodu dočasnej práceneschopnosti. Uviedol tiež, že oba správne orgány vychádzali z nepravdivých údajov pána D. a nedostatočných zistení príslušných vyšetrovacích orgánov. V podaní, doručenom dňa 19.06.2013 žalobca len uviedol, že podanie na

preskúmanie rozhodnutia žalovaného bolo podané na Krajský súd v Prešove dvojmo a obsahovalo všetky náležitosti v súlade s Občianskym súdnym poriadkom a priložil fotokópiu napadnutého rozhodnutia žalovaného s pečiatkou podania na Krajskom súde v Prešove.

Ako vyplýva z uvedeného obsahu žaloby, táto nesporne zákonom požadované náležitosti neobsahovala a tiež žalobca na základe uznesenia súdu zo dňa 03.04.2013, na odstránenie nedostatkov podania, požadované náležitosti nedoplnil. V odôvodnení tohto uznesenia okrem citovania príslušných zákonných ustanovení krajský súd s poukazom na dispozičnú zásadu uplatňujúcu sa v správnom súdnictve zdôraznil i to, že zo žaloby musí byť zrejmé, v ktorých častiach a z akej stránky má súd napadnuté rozhodnutie preskúmať, že žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdenie o porušení zákona, ktorý však musí tiež konkretizovať, t.j. že správny orgán porušil vydaním rozhodnutia konkrétny zákon alebo iný právny predpis, a to poukázaním na konkrétne ustanovenie právnych predpisov hmotného alebo procesného práva. Tiež žalobcu poučil, že navrhovaným petitom je výrok o zrušení napadnutého správneho rozhodnutia, prípadne aj prvostupňového rozhodnutia a vrátenie veci žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie. Zároveň prvostupňový súd poučil žalobcu, že v prípade nedoplnenia žaloby v stanovenej pätnásťdňovej lehote, konanie zastaví. Toto uznesenie žalobca prevzal dňa 15.04.2013, avšak ani v podaní, doručenom súdu dňa 19.06.2013 žalobca nedoplnil požadované náležitosti.

Za týchto okolností aj odvolací súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu trpí závažnými nedostatkami, ktoré bránia jej vecnému prejednaniu, a tieto nedostatky ani na konkrétnu a podrobnú výzvu súdu neboli odstránené. Nakoľko súd je rozsahom žaloby viazaný a nemôže obsah žaloby nahradiť ani doplniť, ani si toto doplnenie žalobca nemôže vyhradiť až na ústne pojednávanie vo veci (§ 250h ods. 1 O.s.p.), nie je splnený základný predpoklad pre postup súdu podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. a treba súhlasiť s právnym názorom krajského súdu, že bolo dôvodné konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastaviť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preto odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 219 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá a § 250k ods. 1 O.s.p., keďže žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.